

A „KELET” és a „SPORT”
előfizetési díja együtt:

postán vagy helyben kézhez adva

Egész évre 16 kr.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepekét követő napok kivételével a „Sport” minden vasárnap.

Szerkesztői szállás:

Rövid 4-ik szám hévi a lap szellemi részét illető közlemények ezimzandók.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DIJAZTATNAK.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Hasonló hasznosított gondolat sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdi minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakrabbi
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppelt Alajos Stadt Stubentstet Nr. 2. (Eck-
haus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Vogler (Wallisch-
gasse 10.) Rud. Weiss Publicistische Bureau Budapest.
Haasensteint és Vogler hirdetés köz. irodája. Weiss Már
hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest
székváros 5. sz.

Nyitási cikkek

garnond sora után 35 kr. fizetendő.

Kiadóhivatal:

Kolozsvár, 1877. mart. 3.

(?) A felettebb erős és nagyon hosszan
tartó feszültség, melybe a magyar törvény-
hozást és nemzetet a majdnem egy évig folyt
tárgyalások tevék, véget ért s a hűrök a le-
azuláskor meg is adták természetükhöz ké-
pest a különböző hangokat.

Németh Albert, mint a félegazsi szí-
tya magyar, ki egész szerénységgel tudunkra
adja, hogy ő szenvedett is a hon-hazáért
(lásd Toldy I. „Jó hazafiak” című vigjáté-
kát) s szinte soványra látszik vágni az időt,
a midőn megint hadi-törvényszék elé állítják
(— feltéve természetesen, hogy oly sértetlen
lábólja át a dolgot, mint idáig.) Németh Al-
bert, mondom nagy káromkodásokban tör ki;
az utcai rend fontartására kirendelt 20 szál
rendőr-szünnyögből nagy elefántot fűv fol;
emlegeti a képviselői méltóságot s a méltó-
sággal megövezének tartja, hogy mint ilyen
odakurjogasson a karzatra, egy hallgatót in-
sultálván, ki azon helyen nem feleltethet ne-
ki. A gúttár rezes hurja nem bírta tovább
a feszültséget, lepattant s drótos végével zizeg
a szörny, de nem kell félni, egy kevés idő mul-
va megint elcsöndesedik.

Simonyi Lajos báró, természetéhez ké-
pest más hangokat ad. Egy báró, egy volt
miniszter, egy pártvezér csak nem káromkod-
hatik, legfőkébb — angolul, egy „damned” — et
morszola, összeszorított fogai között s szór-
va szót, nemes indignációjában. Az idealisták
azt hiszik, hogy mindenki a maga sorsának
a kovácsa. Csakúgy, vannak emberek, a ki-
ket a sors kovácsol magának. Mondják, hogy
Simonyi báró már a hatvanas években készí-
tett volt egy jobb feliratot, mint Deák Fe-
rencz, de a kaján sors azt mondta „csit!”
s a felirat a nemes báró zsebében maradt.
Azután jöttek a közönségi ellenzék aranjuzei
napjai. Simonyi báró természetesen opponált,
de az irigy sors ismét utjába állt s nem en-
gedő, hogy pártvezérre lehessen, pedig min-
denki beláthatja, hogy e hely — isteni és
emberi jogok szerint — őt illette volna meg!
Mikor Tisza Kálmán miniszter lett, a fusio-
nált két pár-ot képviseltetni kellett az új
miniszteriumban és miután Simonyi Lajos
báró igen jól lovagol, kitűnően viv, termé-
szetes, hogy a kereskedelemügyi tárca
neki jutott. Képzeli, hogy elfeledőközt az
maga is! Jöttek a bécsi alkudozások, s mi-
után Horn Ede, az államtitkár, a ki értett
is a dolgokhoz, a melyekért a fizetést huzta,
szerencsétlenségre meghal, a miniszter ur
jobbna tartotta lemondani, és pedig dícső-
séggel, mert hisz mindenki tudta, hogy Chlu-
metzky ellen támadt bős haragja méltó volt,
mert a balgatag német nem akart ő exciája
egy adomája fölött nevetni. Egyelőjén még
nem volt állomása, de miután a függetlenek

párja megalakult s már hétszer hirdetett a
párt-vezérségre, eredménytelenül concursust:
épen kapóra jött Tisza Kálmán lemondása s
a függetlenek és a nemes báró között az
akkor kedvező feltételek mellett megkö-
tetett. És most mosolygóni kezd az ad-
dig oly szűkeblű sors! A magyar baragszik.
A németre haragszik. Ússunk valakit, az
eljen el nem maradhat. És a nemes báró
puffog — s nem győzi az így aratot bab-
érokat mind zsebre tenni. Hogyan, talán
kitalálta, a mit a szegény Horntól a mult
év elején elfeledett volt megkérdeni s így
akkor le kellett mondania? Talán előadta a
módokat, hogyan kellett volna az alkudozá-
sokat folytatni? Nem biz a! Hanem hát a
tapsszerzésnek sokféle módja van. Ime, a kor-
mányt és a németet szidván, tapsolni fog a
szélsőbal és a függetlenek hősi serege. Nő-
sza, vágjunk egy pár bókot b. Sennyeynek
is és a szélső jobbot is biztosítottunk ma-
gunknak. Igaz ugyan, hogy Sennyey báró
határozottan kimondja, hogy külön vámerül-
let és bank semni esetre nem kell — Si-
monyi báróknak pedig (fából) mindenesetre;
igaz ugyan, hogy b. Sennyey nyílt conserva-
tív, b. Simonyi pedig szörnyű mód szabadel-
vű, de hát itt nem az elvekről, hanem a
tapsokról van szó, hajtsuk meg tehát ma-
gunkat Sennyey báró előtt s majd még több
dícsőretet kapunk. Az nem tesz semmit, hogy
a házszabályokat sem ismerjük, hogy mende-
mondákat, hirlapi újságolásokat tényként be-
szélünk el — praetor nimima non curat. De-
nique, a babér bokroslog gyűl, a sorsingyen
kegyelméből híres pártvezérek lettünk s ha
egy halad a dolog, Bécs szükségkép minden
pénzét ide adja nekünk, a haza is boldogul
s még talán elég idején meg lehet tenni a
lépéseket, hogy a Széchenyi-szobor a pad-
lásra költöztetvén, helyét egy méltóbb statua
foglalja el. Lám milyen jó kovács a —
sors!

De, még egy harmadik — édes-bus,
de hatalmas, egy kissé dissonans, de mégis
csábító — hangot is hallók. Báró Sennyey
sem hallgathat, hiszen neki ismét korszak-
alkotó beszédet kell mondania, (már 10-évi
szer, mint a „Kelet Népe” két három évi
folyamából láthatjuk) s megmutatnia a ház-
nak, a hazának, hogy minden változandó,
csak és egyes egyedül báró Sennyey — szem-
tűve mindig . . . e g y. És a monocli zsi-
norja peng és halljuk a sphaerak zenéjét.
Tudom, hogy e házban többségem nincs és
miután mindenek fölött alkotmányos vagyok
— majd lett volna nekem gondom, hogy
a többséget „erőlyesen” meg is szerezem.
Az „erőlyes alkotmányosság” új fogalma föl-
van találva. Tisza Kálmán egyezsége a le-
hető legrosszabb — de én, a ki a közgaz-
dasági kérdésekben Ausztriától semmi szin-

alatt elszakadni nem akarok; bizonynyal töb-
bet vittem volna ki. Igaz ugyan, hogy meg-
kínálatam a tárczával, hogy e többet vi-
gyem ki — de én azt mondtam, „ja, Bauer,
das ist was Anderes” s mint igaz magyar,
a magyar népmese hercegasszony példájára
azt kívántam, hogy reggelre építsen. Depre-
tis ur aranyhídat a földtől a holdig, s mi-
után reggelre kelve nem láttam a holdba
viró hídát ablakomból; méltó indignációval
ott hagytam Bécsot s haza utaztam a tize-
dik új korszak megalakítására. (Hogy ezek
az új korszakok mindig úgy „hasonlítanak a
régiehez . . .”) Igaz ugyan, hogy a bécsi
egyezség elfogadhatatlan — de azért mégis
el kell fogadni, mert a haza vészélyeztetve
volna, a szerződés visszautasítása esetén. S
mindenek fölött, az az egy bizonyos hogy Ma-
gyarország addig nem boldogul, valámig
mi indittatva nem érzendük magunkat
tárczavállalásra s pártunk „erélyes” megsza-
porítására. Most azonban nem érezzük ma-
gunkat erre indittatva s ezért Magyarország
várjon. Hisz Schmerling lovag, kedves bará-
tom, is azt mondá „Wir können warten.”
De csak Depretis megcsinálta volna a hídát,
majd megmutattuk volna mi, hogy mi lett
volna akkor.

— Mi pedig, édes magyarom, mi-
után sem hadi törvényszék elé jutni nem
ohajtunk, mint Bertalan ur (de nem a domb-
szögi, hanem a Németh); sem oly jó lova-
sok, mint a sorskegyelt Simonyi báró nem
vagyunk; sem nem akarunk a haza boldo-
gulásával épen csak a Sennyey báró jöte-
szésére várakozni: legjobban tesszük, ha nem
guitározzunk, hanem az ellenséges körülmé-
nyek közt is szép csendesen dolgozunk;
életfentartásunk eszközeit nem az Orlice’ pro-
fesszor utasítása szerint nyeredő pénzről vár-
juk, hanem dolgozunk; a hold ezüstjét
nem a bécsi híd segélyével akarjuk lehozni,
hanem dolgozunk fejünket el nem veszít-
ve, magunkban bízunk.

Vérmes reménykedéseinket megsíratjuk,
de sem a káromkodás, sem a hatvágás, sem
a mélabús guitározás meg nem hozza e re-
mény csalképeit. Hanem meghozhatja a hosz-
szu, hosszú, hosszú és kitartó munka.

A szabadelvű párt elsején tartott
értekezlete a ház legközlebbi üléseinek napirend
jével foglalkozott. A párt megállapodása szerint a
jövő hét elején tárgyalandók lesznek a házban:
a zárszámadási bizottságnak az 1874-iki zárszá-
madásokra s a gőmőri vasuti kölcsönre vonatko-
zó jelentései s a főrendiháznak esetleg az uszora-
törvényjavaslata teendő módosításai. Ezenkívül
fel fog vetetni a kérdés, vajlon akarja-e, vagy
nem, tárgyalni a ház a békébirósági törvényjavas-
latot, melynek felvételéhez — Tisza miniszter-
nök kijelentése szerint — a kormány nem ragasz-

kodik feltétlenül. Ugyancsak Tisza miniszter-
nök bejelenté, hogy a Német Albert által neta-
lán teendő interpellatióra válaszul fogja, hogy a
rendőrség intézkedése a ház környékén azért tör-
tént, mert a rendőrség tudomására jutott, hogy
„németek” ellen utcai demonstrációt akarnak in-
tézni, s az nem tesz különbséget, hogy e „néme-
tek” esetleg a miniszterelnök s pénzügyminisz-
ter voltak; a közlekedést egyébiránt a rendőrség
intézkedése épen nem akadályozá. Továbbá az egy
lap által ma felvetett azon kérdésre nézve, hogy
a miniszterek új képviselőválasztás alá tartoznak
magukat vetni, kijelenté a miniszterelnök, hogy
ez nem áll, mert akkor is miniszterek voltak, mi-
dön előbb képviselőkné megválasztattak. — Egyé-
biránt a kérdés, ha a házban felvetetik, az ösz-
szeférhetlenségi bizottsághoz lenne utasítandó. E
nyilatkozatok tudomásul vételével az értekezlet
véget ért.

Egy horváth lap a kiegyezésről. A
zágrábi „Obzor” a kiegyezésről ir. Tisza ismét
engedett agyan, alakilag azonban mégis győzköd-
vontul ki a válságos helyzetből. A kiegyezési pon-
tozatok tárgyalása alkalmából mindenki recapitu-
láhatja, hogy mit várt Magyarország, s mi lett
neki megadva. S a körülményekért mégis azok fe-
lelősek, s azok ellen indul fel a közvélemény, kik
a kiegyezést létre hozták! Nevezett lap szerint a
dualismus nem erősödött ugyan meg a lefolyt
válságban, Magyarország államjoga azonban és a
magyar állam függetlensége teljes győzelmet vi-
vott ki. Talán soha nem volt alkalmasabb pillá-
nat a magyar államigazgató szót terjedt ágait egy
kissé lenyesni: s ime ez ágak még inkább szét-
terjedtek. A magyarok minden esetre mint nyer-
tesek lépnek ki a válságból, habár minden kívá-
natuk nem is ment teljesedésbe.

A keleti kérdés.

A béke.

28-ikán írták alá Konstantinápolyban a béke
okmányt, miután azt a szerb nagy skupstina és
a török minisztérium elfogadta.

Az azonnal feloszlott skupstináról még
a következőket jelentik:

Az intézkedés nagy feltűnést keltett, s sok-
féle magyarázatokra adott okot. Forradalomtól,
összeesküvéstől, háborus párttól féltek, — de bi-
zonynyal leginkább attól, hogy a nemzetgyűlés ki-
találja tenni a Risztics urék szűrét.

A skupstina elnöke s számos ellenzéki köp-
viselő audientian is volt a fejedelemnél, kijelen-
tő, hogy a skupstina többsége, bár a békét meg-
szavazta, éppen nincs megelégedve a kormány
egyéb tetteivel. A fejedelem kitérőleg válaszolt.

Mialatt ez megtörténik és Ignatieff körutra
készül Bécsbe, Berlinbe és Párisba, egyiránt meg-
hazudtolják Pétervárról egy a Pruth átlépéséről,

jövőről szegény Fridám, oh ez szívszakgató! És
most heves könnyekre fakadva, zsebkendőbe bur-
koltá arcát, mely nemsokára remmivel se volt
szárazabb a virágokhoz alkalmazott kelmedarab-
nál, mit kevéssel elzött férje kezeiben látott.

— A könnyek semmit se használnak, —
mond Augusta rövid elhatározottsággal — csele-
kedni kell, isten önnel, nénikém!

— De istenem, most már hová megy?

— A miniszterhez!

— Most már mit segítsen az? Frida már
félórával ez előtt odaérkezett. Eddig mindent be-
vallott.

— Ez mindegy! — felelt Augusta hősies
elszántsággal. — Ha már nem segíthetek rajta,
vele együtt el akarok pusztulni. Kérem, ne tar-
tóztasson, esedezem, minden perc értékes.

— Menjen tehát kedvesem! — volt a ta-
nácsosné viszonzása, ki végre már maga se tudta,
mi tanácsot adjon a tovasietőnek. A kapu előtt
bérkocsik álltak. Augusta borralalót ígért a ko-
csisnak, ha szürkéit futtatja, a hogy ez csak
kibírja.

És elhajtottak ő exellentijához, hogy csak
amugy szikrázott a kövezet.

De mielőtt Augustát hősies útjában követ-
nők, lássuk, mi történt a szerencsétlen Fridával.
Kocsijában egybekulcsolt kezekkel ült, sohajtozva:
sors könyörűl rajtam!

A leglassabb 16 is igen, hamar haladott
volna célja felé, vele ma, mert borzadt el len-
detése helyére elérni.

Ő exellentijája egyenruhás inasa János, nyi-
tott előtte ajtót és kérdésre, hogy a háziasszony

mint a lefagyverésről szóló híreket. Sőt határo-
zottan jelentik, hogy a czár csak husvét (a gö-
rög-ország naptár szerint ápril 27.) után meg Ki-
senefibe a hadsereghez, onnan pedig Varsóba, a
három császárok találkozájára. Mindenesetre ugy-
látszik, be fogják várni Ignatieff utazásának ere-
ményét.

Azt a hirt meg is tagadják hivatalos orosz
forrásból, mintha a hatalmak válasza 24-én már
megérkeztek s tartalmuk olyan kielégítő volna,
hogy a keleti kérdés megoldása, minden katonai
bonyodalom nélkül biztosítottan tekinthető.

A szerb trónbeszéd.

Milán fejedelem, mint már mondvá volt,
személyesen jelent meg a skupstinában s egy óra
hosszáig tartó trón beszédben adta elő a helyze-
tetet. A trónbeszéd lényege következő:

Előadja, hogy a török barbarismus követ-
keztében kitört a lázadás Hercegovinában és
Boszniában mely két tartomány lakosai Szerbiá-
hoz fgyamodtak segítségért. Európa valamennyi
népe egyeztet reformokat kiskikarni ezen szol-
gaságba vert népek számára, de a porta nem
egyezett bele. Szerbia kénytelen volt fegyverkez-
ni és esapatait a határhoz küldeni. Ez idő alatt
folyton határsértések fordultak elő a törökök ré-
széről s Oreskovics ezredes el is küldetett Viddin-
be, hogy a vizályokat kiegyenlítse. A missiónak
nem volt eredménye s Szerbia kényszerítve látta
magát saját becsülete és testvérei megmentésére
hadat izenni a portának. Montenegróval egy véd-
és dacszövetség kötöttet, mely ma is fónál.

Előadva az ország katonai helyzetét, meg-
említi Milán, hogy Szerbia augusztusban békeért
folyamodott. A porta azonban oly garantákat
kért, melyeket ugy Szerbia, mint a garantáló
hatalmak elfogadhatlanoknak nyilvánítottak.

A porta több ízben kért fegyverszünetet,
hogy hadseregét kiegészítse, de Szerbia csak egy-
szer adott 14 napi fegyverszünetet, mely gyak-
ran megsértve lön. Csak a djunisi vereség után
jött létre Oroszország közbenjárása következtében
a nagyobb fegyverszünet, mely most lejárt.

Megemlíti Milán a conferentia eredmény-
telenségét, valamint a békétárgyalásokat; — kü-
lönösen hangsúlyozá, hogy Oroszország beleegye-
zett abba, hogy Szerbia külön békét kössön
a portával. Szerbia nem képes tovább folytatni
a háborút s a képviselők egyedül az ország jól-
létének szempontjából vezettelve szavazzanak. A
fegyverszünet a mai napon (febr. 28.) este 10
órákor lejár s a porta nem egyeztet bele annak
meghosszabbításába. Ezért határozzon a skupt-
sina azonnal, vagy a békékötés, vagy pedig a há-
boru folytatása fölött.

Erre Milán visszavonult és Risztics vette
át a szót, ki szintén tüzetesen adta elő a béke-
tárgyalásokat és a béképonokat. Kiemelt beszé-
de elején, hogy a háboru a skupstina beleegye-
zésével lön megkezdve, s most a béke Orosz-
szág beleegyezésével köttetik meg.

A békéstipulatiók következők: Szerbia terü-
letére nézve fontartatik a statusquo ante bellum;

hon van-e? e feleletet kapta. — mely bókka és
tisztelőteljes susogó hangon — meg fogom nézni.
Őt hosszú, halálos aggodalomtól lélt perc után
János azzal az izenettel jelent meg előtte, hogy
ugyan ithon van ő exellentijája, de ép igen fon-
tos ügygel foglalkozik, és ezért kéreli, csak igen
rövid ideig legyen elnéző, és várakozzék.

— Jól van, várni fogok, — mond Frida
elhatározottan, tudván, ha most elmegy, másod-
szor reá nem erőszakolhatja magát a nehéz lépést
ismételni.

Erre János egy más váróterem ajtaját fel-
nyitá és kérte, tiz perc mulva bizonyára itt lesz
a nagyságos asszony. kérem addig várakozni.

Frida odagyűrközve megállt, mozdulni se
mert. Mert a másik teremben ugyan nem a ná-
ziasszony, de valaki egész más ült egy karszé-
ken és kinek a legkellemetesebb meglepetést okó-
zott a vele szemközt függő tükröbe, így várati-
ul maga előtt látni Fridát, mert a másik te-
remben ülő, nem volt más, mint Rosen Ottó, ki
mint a háztárgya, itt olvasgatta az újságot. Gondol-
lom, nem nagy figyelemmel olvashatta, holnap-
után szabadságideje letelvéen s ő el lévően hatá-
rozva, az itt töltendő rövid idő alatt az elnöknel,
Frida atyjánál, Fridát megkérni és így sorsát
el dönteni, mielőtt távozna, oly elhatározás volt
ez, melytől élete boldogsága függött. Egész lénye
s gondolatával volt eltelve. És most éjtelmeny-
ként jelent meg egész valóságában a bájos leány,
még pedig más nem is lévően jelen, mily igen
kedves véletlen.

(Folyt. köv.)

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Egy vers története.

— Beszély. —

SCHWARTZ HERMANTÓL.

(Folytatás.)

— Itt van Frida kisasszony? hallja kér-
deni Augusta hangját, nagy sietőséggel Hage-
manné.

— Épen az előbb távozott kocsin — vilá-
gosítja fel Dorotya, a kocsisnak ő exellentijája
lakását hallottam mondani, mint utja célját.

— Nagy isten, csak nem! — sohajt Au-
gusta. — Beszélhetek a nagyságos asszonnyal?
Igen sietős, csak frissen.

Hagemanné már az ajtót feltárta és Au-
gusta beharant.

— Igaz-e? Ő exellentijához ment? Kérde a
közönséget tökéletesen elfeledve.

— Igaz, igaz! — erősíti Hagemanné re-
megve.

— De mit akar ott? Mi szándéka van?

— Bocsanatot esdekelné a vers — a

levél — Bocsanatot esdekelné ő exellentijánál!

oh meggondolatlanúság! — mit tettem — ki-
állt Augusta fejéhez kapva.

— Igen bizony, mit tett, — ismétlé Ha-

gammé. Ez kellemetlen történet, de Frida oly
jó. Végül maga is belátta, hogy hibáját alázato-
san beismerni, mindig a legjobb, mit tenni le-
het ily esetben. Nehezen tudta magát reá venni;
csak atyjára gondolva . . .

— Szerencsétlen! gondolat, szerencsétlen atya!
— ismétli most Augusta a pálmák és vízesedé-
nyek közt alá s fel rohánva. Hogyan sejtethet
hogy így el fogja hirtelenkedni a dolgot? Erre
nem is volt szükség, hiszen mindez nem is
igaz!

— Mi nem igaz? hebegé a tanácsosné.

— A felfedezés csak mese? Ezt én gon-
doltam ki, Fridát vele megbüntetni platykázá-
sért.

— De saját levele, édes Augustám, a mi
nizsterné levele!

— Mind koholmány! egy szó sem igaz.
Senki se tud semmit a költeményről. Fridával
enyelgeni akartam, ez az egész.

Most már sóbálványként állt a tanácsosné.
Loth neje semmi se volt hozzá képest, oly ma-
redten állt.

— Koholmány! nem igaz! — ejti ki rend-
re. — Tjedségünk, Frida bánata, most bevallása
a miniszterné előtt, ez mind csak tréfa, mindgye-
rekjáték. Már megengedjen édes Augusta, maga
mégis kissé túljár a határon tréfiával. És e sza-
vaknál nyomatékos mozdulattal leült.

Most igazában már megelőzte a meglepe-
téseket.

— Hát soha se legyen szabad Ártatlan
mulatságot szerzeni magunknak? — menti magát
Augusta — csak megkövesedve ülni, szó nélkül,
unalmas felolvasásokat hallgatni és szent zenét?

Épp ezért midőn arra kell törekedniök hogy a vezetésükre bízott meglevő intézet, legelőkeltebbé váljon minden lehető el kell követniök arra hogy az egy gazdasági szakosztályal egybekötött felsőbb iskolával bétáborozassék; s ekkor Uraim nem

csak hogy községük felvirágztatására mindent megtettek, de a vidék s utódok hádjára is magukat a legnagyobb mérvben érdemesítették.

Fogadják Uraim újabb in megistizelő kinttutetéseket legosintezb kszoneteru kifejezeset azon korszal, legyenek szivesek beces emlekukbe, s barati hajlamaikba tovabbra is megtartani,

Ozinte tiszteltel maradvan

Maros Vasarhelyt 1877 januar ho 26.

Filep Albert s. k.
tanfelugyelo.

Tanugy.

Tanugyi jelentés Beszterce-Naszódmegye tanugyi állapotáról 1876. szept. 15. december 15-ig.

(Beszterce-Naszódmegyei közigazgatási bizottság január hó 10-iki gyűlésen előterjesztette Kóos Ferenc kir. tanfelügyelő.)

I.

Az általam eddig meglátogatott elemi népiskolák állapotának kimutatása.

A IV-ik osztályban a létszám 43. Földgömbje az 5 földrés térképe, a kézi térképek, természetrajzi és természetrajzi ábrák merőben hiányoznak. Testgyakorló tér és kert nincs. A földrajzból csak is Erdély tanítatik s ennyivel lépnek innen az 1-ső gym. osztályba. Az ablakokra okvetlenül szükségesek a függönyök, mert a gyermekek egész nap kivannak téve a napsugáraknak.

6. December hó 15-én d. e. a besztercei alsó külváros I-II osztálya vegyes evang. elemi népiskola. Létszám I. 51, II. 33—84. Tanulnyelve: a német. A tanítók számára hiányzik az álvány, mi miatt nem láthatják tanítványait. A város ad tűzfát, de felvágatásáról senki sem gondoskodik, a fali írótable az I. osztályban rosz, a doskodik, a fali ábrások, fali olvasótablek megve térképe, kézi ábrások, fali olvasótablek hiányoznak, természetrajzi ábrák, testgyakorló tér, kert nincsenek. Ismétlő iskolát nem tart. Az I-kert osztály tanítója Hahn János egész családjával egyetlen kis szobába van beszorítva, butorainak egyrészt a tanterembe helyezte el. Két izben panaszkodt nálam, hogy rosz lakása miatt családostól betegeskedik. Az 1876. decz. 31. 203 sz. a felkértet a besztercei polg. mesteri hivalt, hogy ezen tanító lakásának rendben hozása iránt gondoskodni méltóztatassék.

7. December 18. d. e.

A Besenyői Heidenrod két tanítóval bíró vegyes evang. elemi népiskola. Tanulnyelv a német; létszám 46, 52, 98.

Ezen népiskola az új megye térképén és kézi ábrásokon kívül teljesen felvan szerelve, a II-ik osztály és ennek tanítója Hamner András példányképei a jó népiskolának és néptanítónak. Ismétlő iskola is van.

8. December hó 19-én d. e.

A dipsei két tanítóval bíró vegyes evang. népiskola. Létszám 27 30 57 tanulnyelv német. Butorai régi czélszerűtlen hosszú padok. Tanszerei közül hiányzik: egy könyv szekrény, az új megye térképe, egy czélszerű földgömb a mostani felette kicsiny és egészen kopott. Ismétlő iskolát tart. Az épület földszinti, magas és egészséges, köből van építve.

December 20 d. e.

9. A királynémeti vegyes evang. két tanítóval bíró elemi népiskola tanulnyelv német, létszám 21 30 50. Mindkét osztályban hiányzik az álvány, II-ikből a tanító asztala, széke. Tanszerei közül hiányzik a megye térképe, fali olvasótablek, a természetrajzi ábrák. Testgyakorló tere nincs s tornászati nem is tanítatik. A történet elég helytelenül kézirattal után tanítatik. Ismétlő iskolát tart.

10. december 19-én d. u.

A harinai egy tanítóval bíró evang. elemi népiskola. Ezen iskolát még december 18-án délután megakartam látogatni, de a tantermet zárva találtam, a tanító nevével együtt fűrt ment az erdőre és 4 óra felé csakugyan meg is érkeztek hátának cipelve egy csomó nyers tűzfát szegényére az evang. egyház s harinai evang iskola széknek. Szemtanul voltak a faszállításnak kívülről Ns. Ferari harinai birtokos és t. Vályi E. n. saji ref. esperes. A besenyői járási szolgabíró hivatal 19 876 ázomál felhittam, hogy vettesen végett ezen szegényteljes fahordásnak. December 19-én d. u. ismét megjelentem 3—4 óra közt, de már csak a tanítót találtam az iskolában.

(Folytatása következik.)

Törvénykezési statisztika.

A brassói királyi törvényszék 1876. évi ügyforgalma.

I. Polgári osztály.

A) Beadvány: az 1875. évről maradt 260, az 1876. évben jött 18,819, volt összesen 19,079, elintéztetett 19,079.

B) Peresomó: az 1875. évről maradt 404, az 1876. évben érkezett 435, volt összesen 979 elintéztetett nyilvános ülésben 395, elintéztetett más végzéssel 85, összesen 480, maradt 429.

C) Váltókeresetekre kiadott érdemleges végzés 421.

D) Örökösödési ügy: az 1875. évről maradt 2253, az 1876. évben érkezett 533, volt összesen 2786, elintéztetett 2786, maradt 0.

szesen 2836, elintéztetett más hatósághoz áttéve 2048, elintéztetett átadással 678, összesen 2726, maradt 110.

II. Telekkönyvi osztály.

A) Beadvány: az 1875. évről maradt 2827, az 1876. évben érkezett 7096, volt összesen 9923 elintéztetett 9923.

B) Telekkönyvi per: maradték és szaporulat 66, elintéztetett 37, maradt 29. Polgári és telekkönyvi ülés tartatott 509. Polgári és telekkönyvi tárgyalás tartatott 2000.

III. Büntügyi osztály.

A) Beadvány: az 1875. évről maradt 72, az 1876. évben érkezett 4422, volt összesen 4494, elintéztetett 4394, maradt 2.

B) Büntvígálat a kebelben: maradték és szaporulat 288, befejeztetett 242, maradt 46.

C) Végítárgyalás: kiíratott 436, megtartatott 308, elnapoltatott 128.

D) Személy elítéltetett 327, felmentetett 157, ítéletet nyert összesen 484.

Nemrég olvastuk, hogy bizonyos törvényszéket, mivel az év utolsó hónapjában éjjel is ülésezett, egész komolyan mintatörvényszéknek nevezték.

Minek nevezzük a brassói kir. törvényszéket mely a fennebb kimutatott munkát éjjeli ülés nélkül végezte?

Aki látta.

A „KELET” magán-táviratai

Feladatott Budapestén márcz. 3, d. e. 10 ó. 48 p. Érkezett Kolozsvárra márcz. 3, d. e. 12 ó. 35 p.

A miriditák felláztak s Puka erődt megsezálták. Dervis pasa Skutaióból sereget küldött ellenük.

A „Wiener Abendpost” a szerb-török békét az általános béke fontos, bár nem elhatározó kezességének mondja. Az angol kormány Goresakoff jegyzékére azt felelé, hogy egy évet kell a reformokra a Portának hagyni, mert látszik, hogy ez komolyan javításokat akar eszközölni a keresztények helyetén; az alkotmányt életbe léptetése Midhat bukása daczára.

Hayes az egyesült államok elnökévé, Wheller alelnökké proklamáltatott az amerikai kongresszusban.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1877. márc. 3.

Az erdélyi múzeum-egylet tagjai között a közelmúlt gyűlésen megejtendő választásokkal szemben élénk mozgalom mutatkozik. Az egylet felelhetetlen elnöke gr. Mikó Imre helyének betöltéséről s mivel Torma Károly bokros elfoglaltsága miatt az egyik alelnökségről lemondott, egy alelnök választásáról is van szó. Az elnökségre, a mint kivettük, egyhangúlag gr. Eszterházy Kálmán és alelnökké valószínűleg Pál Sándor fog megválasztatni. E candidationál szerencsésebb nem is hisszük, hogy merülhene fel az egylet kebelében

Igen jógaolt aggodalom uralkodik a városunk ügyei iránt érdeklődők körében a redoute újraépítése, illetőleg célba vett kifejezése iránt. Okulva ugyanis azon az építészeti monstrumokon, melyekkel Kolozsvárt a városi főmérnök falusias szakképzettség megajándékozta, méltán tartanak attól, hogy 50—60 ezer forint árán egy olyan redoute-tal leszünk meglepetve, mely beillesztéséig ugyan Papfalvára. de nem egy haladnál vágyó intelligens városba. Az előrelátó tanács szerencsésen annyira körmére engedte égni a kérdést, hogy akkor készített a terveket, a mikor már munkához kellene fogni s így nem lévén elég idő képzett egyének tanácsát igénybe venni, egy elhamarkodott izléstelen tervet hajtanak keresztül a városi bizottságban. Ajánljuk tehát a munkabizottság tagjainak, kikre a terv megvitatása van bízva, vegyék fontolóra a redújuk váró nehéz feladatát és vagy valódi szakértőkkel, esetleg Budapestén, vizsgálattassák meg a tervet vagy a meglevő redoute részletes méreteinek megadása mellett pályázat-kihirdetést ajánlják a communitásnak. Kisebb veszedelem, ha valamivel az építés késik, mint ha egy olyan középület létesítenek, melytől minden jó izlés megirtózik.

Színházi hírek. Vértesi A. kitűnő beszélyírónak egy színművet ajánlékozott színházunknak, előadás végett. E színmű a szerzőnek első kísérlete a drámaírás terén. A kik olvasák megvannak leppe mind a helyes forma érzék mind egy élettelen szenvedély erős rajzai által. Nem phantastikus helyzetek csatlóztatásai akarja kideríten színműve a kétes értékű hatást, nem akar szemeket kápráztatni; hanem egy hatalmas egysége. szenvedély hű ábrázolásában keresi és találja a drámaíró valódi dicsőségét. Színházunknak mindenesetre érdekes estje lesz az, melyen az egyik legkedveltebb novellistánk, közönségünk előtt mutatja meg magát először mint drámaíró. A 4 felvonásos dráma címe: „Az áruló”. Történik az 1863-diki lengyel szabadságharc idején Lengyelországban és Szentpétervárt. Főszereplők Boór Emma, E. Kovács Gyt, Szentgyörgyi, Mátrai, és Szacsavai János. Különben a legkisebb szerep is a lehető legjobb kézben van. A siker kétségtelen. Március

utolsó napjaiban okvetlen színtre kerül. Ifj. Áranyi Kornél „Szédelgők”, című színtén sikerült drámája már nagy részt betanulva, bepróbálva van s ehő 7- vagy 8-án mulhatlanul előadatik Jókai Mór érdekesített Szép Mikhalját mely Hugó Viktori vonásokkal bővítködi, ugyanazon napon látja Kolozsvár melyen Budapest: 9-én vagy 12-én a színművet nagy részt ezzel is készen áll. Kassa iné Jászai Mari — mint már említettük — ápril első hetében fog vendég szerepeln. Első föllepte Phaedrát választá. Ezen kívül még három játszik: Iskarió thban Magdolnát, Józika Maronyájában a cimszerepet s jutalomjátéka Cleopatra lesz. E szerepet az alkalomra tanulja be először az E. Kovács Gyula által scenizott Schakspeare példány szerint. Ez időközint e szerepet csakis Kassainé játszhatja sikerrel. Előre örülhet közönségünk a ritka élvezetnek. Vizvári Gyula, ki a múlt nyáron egy szari fellépéssel meghódította Kolozsvárt, ápril második hetében fog négyszer föllépni. A darabok megállapítása ügyében most foly a levelezés. Hogy mind a négy darab érdekes lesz, az bizonyos. Prielle Cornelia márcz. utolsó két hetét fogja körünkben tölteni és többnyire egészen új darabokban lépik föl. Az ő számára vannak föntartva: „Ibolyafaló”, „Caverletné”, „A bálvány”. Ezenkívül magával hoz még egy Posten se adott utat „Az özvegy” címűt. A régi jók közül ki van tűzve: „Egyik sir másik nevet”. Egy este pedig 3 új aprósággal, az az 3 u egy felvonásos kis vigjátékkal lesz érdekessé téve. E Kovács Gyula jutalomjátéka a közbejött operai előadások miatt márcz. 10-ére halasztatott. Mint már említve volt a Szigligeti „Világura” lesz az. Az ő világ urának hátrálni kell az új világ diadalmas asszonya Donadio k. a. előtt.

Az egyetemi kör — elnöke egy hosszú névsorát küldte be azon egyetemi hallgatóknak, kik nem tekintve a kör amugy is mostoha anyagi viszonyait, többszöri felszólítás daczára sem teljesítették tagsági díjkötelezettségüket. Lapunk szerkesztősége megígérte az „egyetemi kör” iránti tekintetből e névsor közreadását, mielőtt azonban az illetők nevéit nyilvánosságra hoznók, egy pár napi időhaladékokat adunk az illetőknek, hogy tartozásaik kiegyenlítésével e kellemetlenségtől magukat megóvhassák.

Egy adat a román nép értesítéséhez. A lapokat többféle hírek jártak már végig a román nép közt terjesztett eszmékről. E sok mindenféle tévfogalom, úgy tudjuk, felsőbb helyen is figyelmet kellett, de az áhírek terjesztőinek nyomába jönni alig sikerült valahol. Tájékoztató közli tehát e sorok írja, egyik utazása alkalmával nyert értesülést, mert úgy látszik, a nyugalmazott román nemzetiségű tisztviselő urak sem irtóznak itt-ott a népbőlodító közlemények lerjesztésétől. Van ugyanis Alvinczen egy P. J. nevű nyugalmazott kir. bíró ur, kiről épen egy társaságban külső, hogy egész előszeretettel hirdeti a népnek némely bukaresti barátának közléseit, mely szerint a muzsika Erdélyt a Marosig, tehát Alvincz határáig, Romániával egyesíteni akarja, ilyen meg olyan kiváltságokban részesítvén a románokat. Ez államférfiu jövőndeléseért az illető úri embert megmosdatta az igaz, amugy magyarul a társaság egyik nőtagja, de nem ártana, ha az igazságügyminiszter is kiterjesztene figyelmét az ilyen politikai tisztviselőkre s alantás közegeivel az illetők minősítvényi táblázatának „Politikai magatartás” című rovatát gondosabban kitöltetni, hogy a végleges elbánsítá ahöz lehessen alkalmazni. Ugy tudjuk, az erdélyi részekben még több ilyen figyelemreméltó királyi hivatalnok van. A lapok levelezői is megemlékeznének báli tudósítások helyett az efféle üzemlekről.

Kolozsvár város tanácsa Minorich Károly főkapitányt a fővárosba küldötte a célból, hogy a közbiztonság kezelését, a dologházat s annak berendezését és más fontos fővárosi intézményeket tanulmánya tárgyává tévén, tapasztalatairól tüzetes jelentést tegyen. Kammermayer Károly polgármester ennél fogva Kolozsvár város polgármesterének megkerése folytán utasította a közbiztonsági és dologházi igazgatóságokat, nem különben az összes kerületi előjáróságokat, hogy Minorich K. főkapitányt az eljártak elérésére segedkezzet nyujtsanak s a kívánt felvilágosításokat és utbaigazításokat a kellő előkészítéssel megadják.

Vinczről Csóra csak egy óra; Csórához Vincz egy óra sínos. A régi jó időkől szohagymány után maradt fenn, hogy egy csórai legény szerelmes volt egy vincei leányba, kihez ő, a maga alkalmatosságával gyalog járogatott el s gyakori járatás után arról győződött meg, — hogy Vinczről Csóra csak egy óra; Csórához Vincz egy óra sínos. Hogy a csórai legénynek igaza volt, elhihető, mert szerelmes volt egy szép leányba. Most is, midőn nem a legboldogabb időben élünk, történik ilyforma szerelm: p. o. Alsófehérmegye csombordi járásában ma is látszólag működő advégrehajtó Kis-Solymos község előjáróságához külfizet végett megküldött számlájából a következők olvashatók: „Kis-Solymostól N.-Enyedig 8 kilométer 1 frt 12 kr, N.-Enyedig Kis-Solymosig 14 kilométer 1 frt 96 kr.” Hogy ez igaz: elhihető, mert a végrehajtó méterszáma szerelmes a bankba.

Neorolog. Özvegy N. Berivói Boér Ferencné karánsebesi Juhász József, a maga, egyetlen leánya gróf Busseul Henrikné Boér Berta, veje gróf Busseul Henrik és fiok Raoul, a boldogultnak testvérei özvegy dr. Váradi Sámuelné Boér Rozália, özvegy Posch Józsefné Boér Mária, néhai Rác Samu kapitány neje, néhai Boér Karolina, fia Rác Károly, egy szintén édes anyja nyugalmazott cs. k. kincstári tanácsos Juhász József özvegye és ennek gyermekei Juhász József és neje Juhász Mária Hösler Nándorné, veje Hösler Nándor, Naszód-Beszterce megye főispánja, s ennek gyermekei Albert és Mari nevében bánatos lesújtott kebellet jelenti néhai férjének, illetőleg édes apa, nagypa, apos, testvér, vő, sógor és bátyjuk N. Berivói Boér Ferencnek Kolozs megye volt főispánjának f. hó 26-ikán esti 8 órakor élté 67-ik évében agyszélhűdés következtében történt kimúltát. Hült tetemei febr. hó 28-ikán délutáni 3 órakor fognak az ünnepélyes r. k. halotti szertartás után, a n.-enyedi Minorita atyák sirboltjába az öröknegyulomra helyezettetni, míg az engesztelő áldozat martius hó 1-ső napján, délelőtti 10 órakor fog a r. e. templomban, a mindenek urának bemutatattatni. A rokonok és barátok szeretett halott végítisztelőnek megadására tiszteltet és szomoruan felkérletnek. Nyugodjanak porai csendesen az anyai földben.

A romániai adóhivatalok, — mint egy consuli jelentés értesít, — a magyarországi vásárlóktól, kik romániai marhavásárlókra mennek, bizonyos iparadót szednek ba, habár az 1875 június 22-i vám- és kereskedelmi szerződés II. czikke értelmében magyar állampolgároktól a román kormány semmiféle adót vagy illetéket sem szedhet be, sőt fenntartásba hasonló illetékek a romániai törvények szerint csakis az eladótól szedhetők. Figyelemztetjük tehát honpolgárainkat, hogy ha romániai adóközvegek efféle zsarolásokat kísértentének velők szemben, erőlyesen tiltakozzanak s ne fizessenek; ha pedig kérészerítettnek a fizetésre: a legközelebbi romániai magyar-osztrák konzulnál vagy pedig hazatérőük után a megyei tisztségnél emeljenek panaszt.

N.-Szébenben többek kiknek St. — Genois féle sorjágyek vannak a napokban értekezletet tartottak, hogy mint lehetne a veszett fejtsének legalább nyelét megmenteni.

Az erdélyi országismei egylet („Verein für Siebenbürgische Landeskunde”) című n.-szébeni német irodalmi társaság folyóiratából ismét egy újabb füzet jelent meg a napokban mely a következő dolgozatokat tartalmazza: Emlékezés Seifert G. fölött” dr. Teutscholt; „Vázlatok a közép-dunai vidékeknek a romaiak előtti műveltség történetéhez (Skizzen zur vorrömischen Culturgeschichte der mittleren Donaugegenden”) 15 ábrával, Goosz K.-tól. Kutatások az erdélyi századok eredete felől („Die Forschungen über die Herkunft des siebenbürgischen Sachsenvolks in ihren werentlichen Erscheinungen”) dr. Reissenberger K.-tól stb.

Egy halálos kimeneteli párbaj történt Hontmegyében, mely J. O. hadnagy és W. A. fiatal ügyvéd közt pisztolyra vivotott, azutóbbira végzetes eredménnyel. Szíven találva azonnal meghalt. Az ok, melyért a párbaj megtörtént nem érdemelt ily gyászos véget, s az eset annál megindítóbb, mert W. A. nem a kezdeményező volt. Ő volt a megtámadott és megsértett fél, s neki kellett áldozatul esni. Még csak huszonhat éves volt.

A szerb háborúnak emelést vették Szeged vidékén, hol — mint már említettük — a vöröshagymából sok ezer mázsát vásároltak össze külföldi kereskedők. A Liebig-féle huskivonat készítéséhez szükséges e fűszer, s mások szerbiából vásárolták, de a háboru alatt a mit ott természetettek, azt elfalatozták kenyér mellé a harcoló szerbek és oroszok. A hagyma tehát jól fizetett Szeged környékén s egész divattá lett hagymával kupezkedni. Sokan azonban csak akkor kezdtek hozzá, mikor a hamburgi kereskedők már eléltávoztak, nyakukon hagyva a hagymát.

Tüntetés a magyarok ellen. Az ismeretes cattarói esetről, mikor az ottani szláv csőcselék föllegyezkezve, halálig kereste a Konstantinápolyból jövő Lloyd-gőzösön a magyar ifjuság küldöttségét, a következőleg írják utólag a „P. N.”-nak: Szerencsére a magyar ifjak nem azon a hajón jöttek. De ha megjönnék is, nem maradtak volna védelem nélkül. Nem ugyan az itteni polgári hatóságok részéről, mert azok szlávok, Rodich közegei, és gyűlölik a magyart; de az itt állomásozó katonaság, mely magyar, már a rend fenntartása iránti tekintetből is védelmezte volna a magyarokat. Hogy nem avatkozott be, az azért történt, mert a Lloyd-társulat részéről hitelesen kijelentették, hogy a hajón nincsenek magyarok. De a tervezett zavargással nem érte be, az itteni szláv párt, a legutóbbi vasárnapon tartott meg az itt szokásos nyilvános „maskarád”, s ez alkalommal kikapardozták a magyar ifjuság küldöttségét. Az élőkép előtűntette a magyar ifjakat igen desperát öltönyben, elő volt tüntetve Kerim pasa is, s annak — kard helyett — egy rokkát nyujtották át a magyar ifjak. Ez farsangi dolog. Ugyaneznap estőjön azonban már komolyabb eset történt. Este a színházban „cavalcina” (álarcos bál) tartottak. Ifjalkor, a mint mindig történni szokott, a magyar katonák követelték a „csárdást”. A szlávok fűtyöltek és a „kolot” ki-

bálták, melyet eddig Cattaróban még soha sem táncoltak. Ebből csakhamar tetlegességekre került a dolog, és sokan megsebesültek. Formalis ütközet volt, melynél a szlávok részéről a főszerep Marhavics nevű tanár és osztrák honvéddhadnagy játszotta.

Érti a nevelést. Ritka eset tárgyalatott a bécsi törvényszék előtt. R. u. y Henriette, előkelő szülők házában két kis fiu mellett nevelő, a 10 éves Rezsóval szerelmi viszonyban volt. A bűnös viszonynak a szülők csak a nevelőnő eltávolítása után jöttek nyomára, mely mint-hogy a talált levelek folytán állandónak mutatkozott, följelentették a szülők a dolgot s a nevezett nő Gráczból, hol egy előkelő báró családnál alkalmazva, Bécsbe hoztatván, a nála s a kisfiunál talált gyöngéd szerelmes levelekkel constalt tényállás alapján csábítás miatt Roy Henriette három évi súlyos börtönrre ítéltetett.

Boyton az amerikai úszó, néhány napja nevezetes próbáját mutatá be mesterségének. Ő t. i. kausuk-készülékbe öltözve átuszta a tengernek azt az ágát, mely Capri szigelőt a nápolyi kikötőtől választja el, vagyis 30 k. méternyi távolságot minden pihenés nélkül. Boyton kapitány 3 órakor reggel mint a vizre és úgy hitte, hogy délután 2 órakor Nápolyba érkezik. De csak esti 7 óra 35 perczkor érhetta el a Villa Nazionale lépcsőt, mivel ellenkező szél és áramlat irányából letérték őt. Kis gőzösök és egy sereg csónak követték utjában a merész uszót Viktor Emánuel király és a nézők ezrei nézték az érdekes látványt.

Bécs városának történeti forrásai. („Die „Geschichtenquellen der Stadt Wien”) a czime egy nagy munkának, melyet Bécs városának ki. Az első kötetet tegnap nyujtotta át Felder polgármester 6 főségségnek. Több kötetre fog terjedni, s az anyag főlészása a következő: 1. jogok és kiváltságok; 2. kereskedelem és közlekedés; 3. czéhek és 4. belső városi igazgatás. Az első kötet számos érdekes okmányt közöl 1192—1396-ig terjedőleg „Corpus juris municipalis Viennensis” czim alatt. Nagyból részint alapító és kiváltság-levelek, az első V. Lipót herczagtól 1192. július 9-dikén Bécsben keltezte. — Itt említünk meg egy másik munkát is, melynek czime: „Geschichte der österreichisch-ungarischen Monarchie”. Nagyból terjedelmű munkának készűl, melyekből eddig két füzet jelent meg Hartleben kiadásában. Smets Móríz írja, a kinek a német történetirodalomban jó neve van. Az első két füzet Ausztria történetével kezdődik. Majd meglátjuk, hogy később miként bántik el Magyarországgal, s képes-e a történetírói részleghajlatlanság niveaujára emelkedni.

Neorolog. Tordáról f. hó 2-káról írják nekünk: P. hó 2-án hunyt el Torda városának orvossa Szász Sándor 6 neveletlen kis gyermekét hagyva hátra. A ki oly híven s igazán tudta életében megoldani azon nemes feladatot: hasznára lenni a szenvedő emberiségnek; nemcsak, hanem „a haszonért” a szegénytől még jutalmat sem fogadta el soha sem, méltó hogy halála után könyeinkkel áldozzunk emlékének! Nyugodjék csendesen az élet után!

Gyilkosság vasuton. Maros illeiben közelebb végződött be egy de Bouyn nevű borkereskedő ellen a végítárgyalás, ki múlt év július 22-én egy vele utazó szintén borkereskedőt a vasuti kocsu coupéjában egy alagutban kőszavval megmérgezett és kirabolt. Az utazók a szomszéd coupéban hallották a meggyilkolt kiáltásait és mindkét felől az ablakokon kinéztek és vigyáztak nehogy a tettes észrevételül megszökjék. A legközelebbi állomáson megtalálták a hullát és a gyilkos, ki mérges gőzök behelésztél elájultnak tette magát, elfogott. A bíróság a gyilkost 10 évi kényszermunkára ítélte.

Neorolog. Alcsernátoni Molnár Zsigmond, hítes ügyvéd, a dr. Geese „emberszereteti intézet” ügyvivője és neje Ince Rozália, mélyen megsomorodott szívvel tudatják, hogy alcsernátoni Molnár Geiza, elsőévi bölcsész múlt hó 26-án elhunyt, élete 17-ik évében. Temetése 28-án d. u. 3 órakor volt a szent-miklós-utcai lakházunknál tartandó rövid gyászbeszéd után. Maros-Vásárhelyt, 1877. febr. 27-án Béke poraira.

Nemzeti színház.

Kolozsvárt, vasárnap mártius 4-én, 1877.

Bérlet 137. szám

Cserebogár

népszimű népdalokkal írta Margitai Dezső.

Kezdeté 7 órakor.

Kedden marcius 6-án Donadio Bianca k. a. vendégfellépőit: RIGOLETTO opera 4 felv.

Távirati tudósítás bécsi tőzsdéről.

Március 27-án 5% Metaliques 62 75 frt. Kamat — 5% Nemzeti kölcsön 67 65 frt. Arany árak 10 375 1860-iki államkölcsön 74 20 Bankrészesvények 829.— Hitelezésények 150 30— London 123 60 Ezüst 113 40 Cs. kir. arany 593. Napoleon'or 987 1/2— mark német-értékű 60 70

Urbéri kötvények: Magyarországi 74 75 Temesi 72.— Erdélyi 71 30 Horvátországi —.—

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Békésy Károly.

